

טו לחודש

עז א לַמְנַצֵּחַ עַל יְדֵי־תוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י}
 וְאַצְעֲקֶה קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י} וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דַרְשֵׁתִי
 יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנָּה הִנָּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י} וְאַהֲמִיָּה
 אֲשִׁיחָה וְתַתְּעַמְמָה רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹתָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
 ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלַיְלָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי וְלֹא יִסֹּף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנֻצַח
 חֲסִדֶּי גָמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשִּׁבְחָה חֲנוּת אֵל אִם קַפְּץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה:
 י"א וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עָלִיזָן: י"ב (אוכיר) אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי יְהִי כִי אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֵאָה: י"ג וְהִגִּיתִי כְּכֹל פְּעֻלָּה וּבְעֵלְוֵתֶיךָ אֲשִׁיחָה: י"ד אֱלֹהִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י}
 בִּקְדָשׁ דְּרַבְּךָ מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י}: ט"ו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עוֹד: ט"ז גֹּאֲלֹתָ בְּזוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּזְכֹּר סֵלָה: י"ז רִאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רִאוּךָ מִיָּם יִחַלְוּ אֵף וַיִּגְזַזוּ תְהוֹמוֹת: י"ח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נָתַנּוּ שְׁחָקִים ^{תהי' מל' חסד' ב' ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י}

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

שלא תפול ביום צרה

קולי אל אלהים (עז, ב): [שימוש תהלים לפרק עז] טוב להרגילו שלא יפול בשום צרה.

— זוהר תהלים —

ענני כפילות הלשון - חלק מימך כדי שיעברו בני

ראוה מים אלהים ראוה מים יחילו (עז, י):

[זוהר שמות פ' בשלח (דף ג"א)] רבי

יהודה פתח ואמר, (תהלים עז) ראוה מים

אלהים ראוה מים יחילו וגו'. בשעה

שעברו ישראל את הים, אמר הקדוש ברוך

הוא למלאך הממנה על הים: חלק מימך!

אמר לו: למה? אמר לו: כדי שבני יעברו

בתוךך. אמר לו: מדת הגאולה היא אמת,

אבל מה שונים אלה מאלה? על תנאי זה

עשיתי את הים כשבראתי את העולם. מה

עשה הקדוש ברוך הוא? עורר את גבורתו

ונקמטו המים. זהו שכתוב ראוה מים

אלהים ראוה מים יחילו. אמר לו הקדוש

ברוך הוא: הרג את כל האוכלוסים הללו,

ואחר כך זרק אותם החוצה, אחר כך פסה

הים עליהם. זהו שכתוב מרפכת פרעה

יחילו ירה בים.

צדיקי האמת הללו שאוהבים את הקב"ה

העולם מתקיים בעבורם ושולטים על כל

הגזרות הקשות שלמעלה ולמטה

אזכרה נגינתי בלינה עם לבבי אשיחה

ויחפש רוחי (עז, ט): [זוהר ח"ג פ' אחר

מאת (דף טו. סח.) זוהר תורה] רבי חייא

פתח, (ישעיה כו) נפשי אויתך בלינה אף

רוחי בקרבי אשחרך וגו'. נפשי אויתך